

Протокол

гр. София, 07.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1521** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното заседание се провежда чрез видеоконферентна връзка.

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.47 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М., редовно призован, се явява лично, от помещението за видеоконферентна връзка на С. централен затвор.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА", редовно призован, представлява се от юрк.Д., с пълномощно по делото.

СГП, редовно призована, се представлява от прокурор К..

СВИДЕТЕЛЯТ М. С. П., редовно призован, явява се лично. Намира се в помещението за видеоконферентна връзка на С. централен затвор.

Ищецът М. - Моля да разпитате свидетеля М. П.. Да се даде ход на делото.

Юрк.Д. – Да се даде ход на делото.

Прокурорът - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СНЕ самоличността на свидетеля, както следва:

М. С. П. - без дела и родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал.1 от НК, обеща да даде верни показания и да говори истината.

РАЗПИТ на свидетеля М. С. П.. Познавам ищеца Е. М. повече от 30 години. Знам, че 2005 година е лежал в следствения арест в Е. П.. Поддържах връзка със съпругата му М.. През 2003 - 2008 година нямаше дори излизане на каре. Да не говорим, че банята беше веднъж в седмицата. Знам ги тези неща, защото съм ползвал услугите на тази система повече от тридесетина години. За пръв път съм ги ползвал преди 30 години. В следствения арест на Е. П. съм ходил през 2000 и 2001 година и после 2008 г. Състоянието на следствения арест е без никаква промяна, с лека амортизация във времето. Тоалетните си бяха същите клекала. Не разбирайте, че ние вътре в килията имаме тоалетна. Като излизахме на тоалетна, клякахме. Когато човек е обездвижен, клякането, тази моторика е много тегава, защото когато не се движи човек, мускулите атрофират и това е зверско мъчение. Иначе, ако сме си в нормални условия дори е леко „еко“, но разберете, че когато не се движиш и си в едно помещение 2,50 и 3 м. дълго и като се махне ширината на стените, не е никак окей. За банята уж имаше някакъв график, но той по-скоро беше апокрифен. Не се спазваше графика за банята. Трябваше да се нагрее бойлера и евентуално ако тръбите са окей, хвърляш на боб, за да знаеш дали да се изкъпеш. Не ни извеждаха навън. Нямаше къде. Нямаше държавна политика тогава за извеждане навън.

ИЩЕЦЪТ М. – Имаше ли дървеници и хлебарки в ареста в Е. П.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да. Имаше животинки всякакви, особено хапещи. Д. ни бяха близки приятели. Не се пръскаше и не се третираше.

ИЩЕЦЪТ М. – В какъв размер имаше дървеници и хлебарки?

СВИДЕТЕЛЯТ - Аз съм носил на ваша колежка дървеници в едно шише. Те пълпеха. Става въпрос, че дори и без да гледаш към стената и я удариш, ще убиеш две-три. Ние се хранехме в самата килия и всички остатъци оставаха там. Не са ни осигурявали нещо, с което да си обираме остатъците. Не са ни осигурявали метла или да има санитарен полуден. Перилни препарати нямаше.

ИЩЕЦЪТ М. – В килията има ли прозорци?

СВИДЕТЕЛЯТ - В килията няма прозорци. Като в казино, никаква светлина отвътре. Не се знае ден ли е, нощ ли е.

ИЩЕЦЪТ М. – Може ли да опишете какво представляват леглата?

СВИДЕТЕЛЯТ - Ламаринка 15 сантиметра, висока колкото три кутии цигари. На ламаринката нямаше истински дюшек. Около 4–5 сантиметра дебело шалте. Не се пере, а от много ляганя в средата се е слегнало до сантиметър, сантиметър и половина.

ИЩЕЦЪТ М. – Това нещо „убива“ ли, създава ли дискомфорт?

СВИДЕТЕЛЯТ - Вътре е пълнено с някакъв пълнеж и когато отгоре се е лягало долу-горе с различна структура на тялото, са се образували едни такива планински релефи, които не на всеки са му тамън и като легнеш да спиш, все едно, че си спал на решетка.

ИЩЕЦЪТ М. – На леглото има ли решетка?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да. В двата края има.

ИЩЕЦЪТ М. – А матракът какво представлява?

СВИДЕТЕЛЯТ – Самият матрак, представете си едни метални ленти, които са

направени като за кошница, но с квадрат горе-долу 10 на 10 и когато сложиш това шалте, то провисва през всяка една дупка. Не седи равно, тъй като решетката е 10 на 10 сантиметра, то поляга. Имаше няколко варианта на помещенията. Едно, което можеше да пипнеш с ръцете си двете стени и около 2 и половина три метра дълго. Имаше две по-големички мисля, че са били 3 на 2, но в 3 на 2 са били за седем-осем човека. Това по-малкото беше за двама. Те са две легла едно до друго и си ставаме лека полека интимни. Принципно леглата са за толкова. Няма маса, столове и място за писане. Освен тези така наречени скапани, наричани ужким легла, осветлението ни беше една крушка, която беше зад непочистена решетка. Имаше по нея едно такова като мазнина. Ситна като за кокошарник. Вътре не може да се чете, освен ако си нещо с орлово зрение. Въздух вътре има, ама не става да дишане. Гадно е, защото особено пък лятото или пък ако евентуално е валило дъжд, вътре не може да се диша. Лятото от жегата и от пот и собствена смрад. Ако пък е валило дъжд, от коридора навътре се просмуква като едно такова като на мокри войнишки дрехи. Когато искаш да отидеш до тоалетна е въпрос на емоционално състояние на надзирателя отвънка и ако той каже, че има работа или по-късно, а теб те е напънала някаква нужда, вътре в килията имаше шишета от литър и половина от минерална вода, но без капачки за да не ги глътнем. Обяснението беше, че може да глътнем капачките и когато се уринира вътре, не един, ами дори и двама души, миризмата е леко казано отблъскваща. Вонята е навсякъде. По голяма нужда, ако понякога някой е с разстройство, той пък вършеше работата си в обикновени найлонови пликчета, слага се долу някаква хартия ако имаш или парче парцал, свършваш си работа и след това го завиваш на възел и го слагаш встрани докато дойде ден за изхвърляне на боклуците, защото когато отидеш до тоалетна, там няма кошче да ги изхвърлиш тези неща. Има веднъж в седмицата време, когато се изхвърлят боклуци и тогава отиват тези неща на боклука.

Страните(поотделно) – Нямам въпроси.

СЪДЪТ ОБЯВИ разпита на свидетеля за приключен.

ИЩЕЦЪТ М. - Отказвам се от М. А. П., за да решим делото в срок. Мисля, че не е нужно нейното изслушване.

Моля да се изиска необходимата информация от Министерство на правосъдието или от ГД „Изпълнение на наказанията“, които са стопани на сградата и да изискате план, от който да стане ясно какво представляват въпросните килии и да изискате необходимата информация относно заявената от моя страна липса на място за разходка, тъй като този арест се намираше в сградата на РПУ - Е. П.. Тази информация е необходима за да стане ясно на съда, тъй като липсва място за разходка в полицията, каквото не е било обособено изначално. Моля да се изиска тази справка от НСлС и ГД „Изпълнение на наказанията“ и Министерство на правосъдието. Оттеглям си искането.

Страните(поотделно) - Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ИЩЕЦЪТ М. – Моля да осъдите ответника за обезщетение за претендираните неимуществени вреди. Нарушени са ми правата. Моля да се съобразите с решенията на Европейския съд по чл.5 от Европейската конвенция в тази насока и да признаете за установено, както се установи и от разпитания свидетел, че не съм бил допускан на каре за един час задължителна разходка.

Моля да се уважи това, което твърдя в исковата молба. Не е имало никаква хигиена, че леглата са лоши, че е имало дървеници, че не е имало маси, че не сме се разхождали, че не сме се къпали, че сме ходили до тоалетна в бутилки, в кофи и в пликчета. Това е доказано по безспорен начин и никой не го отрича. Обективната истина е такава. Нарушени са ми правата по чл. 7 и 10 от Международния пакт за граждански и политически права и да приеме, че е доказана психическата травма, която ми е нанесена и е станала в посочения период на увреждането, тъй ако аз твърдя, че тези издевателства, които претърпях в този арест ми увредиха психиката ми и години наред и до сега преживявам негативни преживявания, които са ми нарушили човешкото ми достойнство по един безскрупулен начин.

ЮРК. Д. – Моля да отхвърлите исковата претенция предвид разпоредбата на чл. 111 от ЗЗД. Моля да не се кредитират и гласните свидетелски показания. Не стана ясно дали свидетелят в иския период е бил в следствения арест в [населено място]. Претендирам разноски.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че исковата молба е неоснователна и недоказана. Считам, че е основателно възражението за погасяване по давност.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.12 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР